

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 25, 2019

Nummer 25, 2019

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:1151](#) 09-07-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:1100](#) 09-07-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:1146](#) 09-07-2019

RECHTSPRAAK

Herstelarrest, overschrijding strafmaximum.

De Hoge Raad heeft in deze zaak bij arrest van 26 april 2016 (ECLI:NL:HR:2016:744), na verwerping van de namens de verdachte voorgestelde cassatiemiddelen, de bestreden uitspraak van het Gerechtshof Amsterdam van 14 oktober 2014 wegens overschrijding van de redelijke termijn vernietigd, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf, met vermindering van deze straf in die zin dat deze zeventien jaren en tien maanden beloopt, en met verwerping van het beroep voor het overige.

Bij de bestreden uitspraak was de verdachte wegens 1, 2 en 4: 'telkens: poging tot doodslag', 3: 'poging tot doodslag, meermalen gepleegd', 5: 'handelen in strijd met artikel 26, eerste lid, van de Wet wapens en munitie en het feit begaan met betrekking tot een vuurwapen van categorie III' en 8: 'bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht', veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van achttien jaren, met aftrek op de voet van artikel 27 lid 1 Sr.

Bij brief van 13 juni 2019 heeft de procureur-generaal J. Silvis de Hoge Raad erop gewezen dat het hof aldus een straf heeft opgelegd die de wet niet toelaat. Gelet op de bewezenverklaringen en de kwalificaties bedroeg op grond van artikel 287 Sr in verbinding met artikel 45 en 57 Sr het maximum voor deze feiten dertien jaren en vier maanden gevangenisstraf.

In het arrest van de Hoge Raad van 26 april 2016 is abusievelijk niet ambtshalve geoordeeld dat aan de verdachte bij het arrest van het hof een gevangenisstraf was opgelegd die het strafmaximum overschreed, nu deze niet achttien jaren, doch ten hoogste dertien jaren en vier maanden mag bedragen.

De Hoge Raad zal deze omissie herstellen. Daarom dient het arrest van 26 april 2016 als volgt te worden gelezen:

'3. Ambtshalve beoordeling van de bestreden uitspraak

Ingevolge art. 287 Sr, in verbinding met de art. 45, eerste en tweede lid, en 57 Sr kan voor de onderhavige feiten een gevangenisstraf van ten hoogste dertien jaren en vier maanden worden

opgelegd. De door het Hof opgelegde straf van achttien jaren is hoger dan dit strafmaximum. Het bestreden arrest kan reeds daarom wat betreft de strafoplegging niet in stand blijven.

De verdachte bevindt zich voorts in voorlopige hechtenis. De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan zestien maanden zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in art. 6, eerste lid, EVRM is overschreden. Dit moet tevens leiden tot vermindering van de aan de verdachte opgelegde gevangenisstraf.

In aanmerking genomen dat het Hof kennelijk van oordeel was dat de maximaal mogelijke straf in dit geval passend is, zal de Hoge Raad bepalen dat de verdachte wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van dertien jaren en vier maanden, te verminderen met de korting van twee maanden voor overschrijding van de redelijke termijn als bedoeld in art. 6, eerste lid, EVRM.

Nu geen van de middelen tot cassatie kan leiden, terwijl de Hoge Raad geen andere dan de hiervoor onder 3 genoemde gronden aanwezig oordeelt waarop de bestreden uitspraak ambtshalve zou behoren te worden vernietigd, brengt hetgeen hiervoor is overwogen mee dat als volgt moet worden beslist.'

De Hoge Raad bepaalt dat het in deze zaak op 26 april 2016 uitgesproken arrest moet worden verstaan met inachtneming van de hiervoor vermelde verbeteringen, zodat de beslissing luidt:

- vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf;
- vermindert deze in die zin dat deze dertien jaren en twee maanden belooft;
- verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-07-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:1100

Zaaknummer: 14/05523

Rechters: W.A.M. van Schendel, J. de Hullu en V. van den Brink

Wetsartikelen: 57 Sr

RECHTSPRAAK

Opzettelijk kinderen in een hulpeloze toestand laten.

Het middel klaagt over de bewezenverklaring voor zover deze inhoudt dat de verdachte ‘opzettelijk’ haar pasgeboren kinderen in een hulpeloze toestand heeft gelaten.

Het oordeel van het hof dat de verdachte ‘opzettelijk’ haar pasgeboren kinderen in een hulpeloze toestand heeft gelaten, getuigt niet van een onjuiste rechtsopvatting en is toereikend gemotiveerd.

Het middel faalt.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-07-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:1151

Zaaknummer: 17/05377

Rechters: J. de Hullu, M.J. Borgers en J.C.A.M. Claassens

Advocaten: D. Bektesevic

Wetsartikelen: 255 Sr

RECHTSPRAAK

Ongeldig rijbewijs?

Het middel klaagt dat de bewezenverklaring ontoereikend is gemotiveerd, nu uit de door het hof gebezigde bewijsmiddelen niet kan volgen dat het rijbewijs van de verdachte op 24 februari 2015 ongeldig was verklaard, na de ongeldigverklaring van het rijbewijs geen ander rijbewijs aan de verdachte is afgegeven en de verdachte 'wist' dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard.

Uit de bewijsvoering kan niet zonder meer volgen dat het besluit van het CBR tot ongeldigverklaring van het rijbewijs van de verdachte aan de verdachte is bekendgemaakt en op het moment van het ten laste gelegde van kracht was. Voorts kan uit de bewijsvoering niet zonder meer volgen dat aan de verdachte na de ongeldigverklaring van zijn rijbewijs geen ander rijbewijs is afgegeven. Uit de bewijsvoering kan bovendien niet zonder meer volgen dat de verdachte 'wist' dat zijn rijbewijs ongeldig was verklaard; anders dan het hof kennelijk heeft geoordeeld, zijn de onder 2.2.2 onder 1 weergegeven verklaring van de verdachte en de omstandigheid dat het CBR het besluit tot ongeldigverklaring van het rijbewijs van de verdachte heeft genomen, daartoe niet voldoende.

Het middel is gegrond.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 09-07-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:1146

Zaaknummer: 18/01317

Rechters: J. de Hullu, V. van den Brink, E.S.G.N.A.I. van de Griend, M.T. Boerlage en A.E.M. Röttgering

Advocaten: J. Kuijper

Wetsartikelen: 9 WVV 1994